

Sygn. akt I ACa 749/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący - Sędzia	SA Alicja Surdy
Sędzia:	SA Zbigniew Grzywaczewski
Sędzia:	SA Ewa Lauber-Drzazga (spr.)
Protokolant	sekr.sądowy Agnieszka Pawlikowska

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2013 r. w Lublinie na rozprawie sprawy

z powództwa S. D.

przeciwko (...) - (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w L.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 17 września 2012 r., sygn. akt IX GC 63/11

I. oddała apelację;

II. zasądza od pozwanej (...) - (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w L. na rzecz powoda S. D. kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

I ACa 749/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 17 września (...). Sąd Okręgowy w Lublinie zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w L. na rzecz powoda S. D. kwotę 223.862,12zł z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu, w pozostałej części powództwo oddalił.

Wyrok Sądu Okręgowego został oparty na następujących ustaleniach:

W dniu 23 kwietnia 2010r. powód zawarł z I. G., podwykonawcą pozwanej Spółki (...) umowę o roboty budowlane nr (...), przedmiotem której było wykonanie tynków na obiekcie budowanym w ramach zadania inwestycyjnego: „Baza dydaktyczna i badawcza niezbędna do powstania i rozwoju kierunku inżynieria środowiska na Wydziale (...) w S.”.

Wynagrodzenie za prace tynkarskie ustalono w wysokości 19zł za m² tynków cementowo-wapiennych i 20zł za m² tynków gipsowych. Ilość tynków miała być określona po ich wykonaniu na podstawie obmiaru.

Powyższa umowa została przekazana do wiadomości pozwanemu generalnemu wykonawcy w dniu 30 kwietnia 2010r. Pozwany nie zgłosił sprzeciwu i zaakceptował powoda jako podwykonawcę.

Powód wykonał roboty tynkarskie, których rodzaj, ilość i jakość zostały potwierdzone protokołami odbioru, podpisanymi przez powoda i I. G.. Fakt wykonania robót został także potwierdzony w pisemnej notatce z dnia 4 sierpnia 2010r. podpisanej przez przedstawicieli inwestora ((...)), I. G., powoda oraz pozwanego.

W oparciu o podpisane protokoły powód wystawił dwie faktury: nr (...)z 8 lipca 2010r. na kwotę 110.996,82zł i nr (...)z 20 lipca 2010r. na kwotę 155.489,01zł tj. łącznie kwotę 266.485,83zł.

W niniejszym sporze powód dochodził zasądzenia na jego rzecz kwoty 239.837,25zł stanowiącej 90% wynagrodzenia objętego powyższymi fakturami oraz kwoty 18.654zł stanowiącej 70% zabezpieczenia potrąconego z w/w faktur w kwocie 26.648,58zł, łącznie 258.491,26zł.

W ocenie Sądu Okręgowego roszczenie powoda jest zasadne do kwoty 223.862,12zł.

Pozwany otrzymał umowę zawartą przez powoda z I. G., nie zgłosił sprzeciwu ani zastrzeżeń, ponosi zatem solidarną odpowiedzialność za wypłatę wynagrodzenia powodowi stosownie do art. 647¹ § 5 kc.

Nie ma wątpliwości, że powód wykonał tynki, ich jakość była dobra, o czym świadczą protokoły odbioru. Co do ilości wykonanych tynków Sąd Okręgowy oparł się na opinii biegłego sądowego z zakresu budownictwa ogólnego inż. B. S., który ostatecznie ilość tynków wykonanych przez powoda określił na 11.507,86m², w tym 6.295,08m² tynków cementowo-wapiennych i 5.212,78m² tynków gipsowych.

Od tego wyroku pozwany złożył apelację zarzucając naruszenie:

- art. 647⁽¹⁾ § 2 i 3 kc przez uznanie, że zaakceptował umowę zawartą przez powoda z I. G. w sytuacji gdy umowa została przedstawiona jedynie w części bez załączników, a także uznanie, że do zawarcia umowy przez podwykonawcę z dalszym podwykonawcą nie była potrzebna zgoda inwestora czyli (...) (...) L.;

- art. 321 § 1 kpc przez orzeczenie ponad żądanie pozwu w zakresie zasądzenia należności za wykonanie tynków wapiennych;

- art. 233 § 1 kpc i sprzeczność ustaleń faktycznych z materiałem dowodowym zebrany w sprawie.

Wskazując na powyższe pozwany wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości ewentualnie uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Sąd Okręgowy zasadnie przyjął, iż umowa zawarta przez powoda z I. G. została zaakceptowana przez pozwanego. Umowa ta została pozwanemu doręczona. Wbrew stanowisku pozwanego nie było potrzeby dołączenia do umowy załączników określających ilość robót, technologii ich wykonania i dokumentacji projektowej skoro przedmiotem umowy były proste prace polegające na położeniu tynków. Ponadto umowa ta została zawarta w oparciu o postanowienia umowy zawartej wcześniej przez pozwanego z I. G., a zatem jej istotne postanowienia były pozwanemu znane.

Odnośnie zgody inwestora na zawarcie umowy przez podwykonawcę z dalszym podwykonawcą należy stwierdzić, iż miałyby to wpływ jedynie na powstanie solidarnej odpowiedzialności inwestora. Brak zgody inwestora pozostaje

natomiast bez wpływu na ważność umowy zawartej przez powoda z dalszym podwykonawcą, jak też solidarną odpowiedzialność pozwanego z I. G. na podstawie art. 647¹ § 5 kc.

W świetle zebranego materiału dowodnego nie ma również podstaw do kwestionowania ilości i jakości prac objętych fakturami wystawionymi przez powoda. Powód przedstawił nie tylko protokoły odbioru wykonanych robót z 30 czerwca 2010r. i 4 sierpnia 2010r. sporządzone z udziałem przedstawiciela I. G., kierownika budowy J. P., który potwierdził ich ilość i dobrą jakość ale także notatkę z 4 sierpnia 2010r. dotyczącą obmiaru robót. Notatka ta została podpisana nie tylko przez przedstawiciela I. G., ale również inwestora i kierownika budowy pozwanego generalnego wykonawcy J. M., co potwierdził on w swoich zeznaniach. Zgodnie z tą notatką powód wykonał tynki cementowo-wapienne w ilości 6.859,99m² i tynki gipsowe w ilości 4.404,56m² i takie ilości przyjęto do rozliczeń. Obmiar ten odpowiada zarówno ilościom wskazanym w protokołach odbioru jak też w fakturach powoda.

Zarzut orzeczenia ponad żądanie również nie znajduje uzasadnienia. W ostatecznym rozrachunku Sąd Okręgowy nie orzekł bowiem ponad żądanie.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego bardziej miarodajne do rozliczeń między stronami są ilości tynków wynikające z wyżej powołanych dokumentów niż z opinii biegłego przyjęte przez Sąd Okręgowy. Stanowisko takie uzasadnia fakt, iż biegły sporządzał swoją opinię w lutym 2012r., kiedy część prac powoda została już zakryta przez inne roboty i nie miał możliwości dokonania szczegółowego obmiaru. W konsekwencji powyższego, w związku z zarzutami stron, korygował swoje obliczenia i ostatecznie przyjął większą ilość tynków gipsowych (5.212,78m²), niż ta za którą powód domagał się zapłaty (4.404,56m²), a mniejszą ilość tynków cementowo-wapiennych, jak również większą ilość wszystkich tynków (11.507,86m²), niż objęta fakturami powoda (11.264,55m²).

Łączna należność powoda z faktur wynosiła 266.485,83zł, z czego powód dochodził 90% tj. kwoty 239.837,25zł. Zarzut apelacji, iż nie uwzględniono 10% kaucji gwarancyjnej nie znajduje zatem uzasadnienia. Kaucja ta została uwzględniona przez powoda w stopniu nawet wyższym niż wynikający z umowy ponieważ powinna być liczona od należności netto, a nie brutto jak to uczynił powód (§ 6 ust. 7 umowy).

Uwzględniając również 1% z tytułu koordynacji robót, korzystania z zaplecza budowy, sprzętów mediów itp. (§ 6 ust.1 12 umowy) należna powodowi za wykonane roboty kwota wynosi 242.458,42zł. (266.485,83zł minus 11% od kwoty netto 218.431,01zł tj. 24.027,41 zł). a zatem jest wyższa od zasądzonej zaskarżonym wyrokiem.

W tej sytuacji Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku.

Z tych względów i na podstawie art. 385 kpc i art. 108 § 1 kpc Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.